

Tekenen in de Tijd 83

21-28 februari 2021

Corona moet niet alleen bestreden worden. We leven er mee en in en dat confronteert ons met het feit dat onze kwetsbaarheid niet te bestrijden valt. Erik Borgman mediteert hierover in relatie met de veertigdaagse voorbereiding op weg naar Pasen, die afgelopen woensdag begonnen is.

Een van de leden van de Andreasgemeente van leken Dominicanen, die op de achtergrond het Huis van Dominicus mogelijk maakt en bijdraagt aan de activiteiten, stuurde haar medegemeenteleden een [artikel](#) uit *De Groene Amsterdammer*. Daarin beschrijft een studente, Roza Ybema, hoe zij corona kreeg, kort nadat ze toen de pandemie nog maar net op gang was gekomen, de wens daartoe had uitgesproken. Om er maar vanaf te zijn. Geen stuk over corona, maar over leven in en met de gevolgen van corona. Door haarzelf en door mensen om haar heen, die soms ook besmet waren. Het stuk is goed geschreven en op geen enkele manier sensationeel of larmoyant. Het is hooguit een tikkeltje melancholiek, omdat zoveel wat gewoon was, dat inmiddels niet meer is en we ons daarbij neer zullen moeten leggen. Zoals Roza aan het einde van haar artikel schrijft, haar aan corona overleden opa citerend: zoekend naar evenwicht tussen donker en licht.

Misschien zijn we hier eindelijk aangeland: in het stadium dat wij over corona denken als een leefomstandigheid. Niet dus als een probleem dat moet worden opgelost, of – Roza Ybema keert zich daar terecht fel tegen – als een vijand die moet worden verslagen. Er valt namelijk helemaal niets te strijden. Corona is simpelweg een uitdrukking van de menselijke conditie, waarvan kwetsbaarheid onvervreemdbaar deel uitmaakt. Misschien is Roza, die met aandacht beschrijft wat er met haarzelf en met anderen gebeurt, wel een gids die ons leert dat het leven betekenisvol is ook als je ziek bent, en niet pas als je helemaal genezen bent en de ziekte is verdwenen. Misschien helpt zij ons ook om weer te gaan zien dat hetzelfde geldt voor al die andere vormen van leven waarover wordt gesproken in termen van een probleem dat moet worden opgelost of uitgehouden.

Het evangelie van deze zondag vertelt hoe Jezus veertig dagen en veertig nachten in de woestijn verbleef en dat de satan hem daar op de proef stelt (Marcus 1,13). Wat de satanische verleidingen zijn, staat er niet bij. Ik stel mij echter zo voor dat ze Jezus voorhielden dat Hij de woestijn gemakkelijk kon verlaten: je hoeft hier helemaal niet te zijn, je bent het aan niemand verplicht, ga naar huis, joh! Of hem ertoe probeerden te brengen om te verdringen dat Hij in de woestijn was en zich zou richten op wat Hij zou kunnen doen als de veertig dagen voorbij zijn. Je werkelijk realiseren dat je 'in het gezelschap van wilde dieren' bent, dat is wat anders. Het betekent de verleiding weerstaan van Gods tegenstrever, want God is niet te vinden in onze comfortabele fantasieën. God is te vinden in onze weerbarstige realiteit.

Daarom kruipt Jezus niet in zijn schulp als zijn voorganger Johannes de Doper 'is overgeleverd' (vers 14), dat wil zeggen: als hij wordt gearresteerd door Herodes, om uiteindelijk door hem te worden vermoord (zie Marcus 6,18-28). Juist dan komt Hij naar Galilea om te verkondigen: 'De tijd is rijp en het koninkrijk van God is ophanden'. Jezus heeft in de woestijn ervaren dat juist ook te midden van de wilde dieren de engelen hem dienen, zoals er staat. Dus waarom zou dat dan niet gelden tussen de handlangers van Herodes, 'die vos' (zie Lucas 13,32)? Te midden van moeilijke omstandigheden is het goede leven niet verdwenen, zodat er niets anders

op zou zitten dan wachten tot het weer terugkeert. Het goede leven is juist dan op verborgen wijze nabij en staat op het punt vanuit die verborgenheid vernieuwend en veranderend door te breken. We kunnen ons er daarom naartoe keren.

Wie zich de komende periode wil trainen in dat toekeren, die zou bijvoorbeeld naar de dagelijkse mini-overweginkjes – het streven is anderhalve minuut – kunnen luisteren die in de veertigdagentijd op de dominicanenwebsite te vinden zijn: www.dominicanen.nl; wie zich ervoor inschrijft kan via e-mail elke dag een *alert* krijgen. Er zijn ook de (bijna) dagelijkse getijden in de kerk, de wekelijkse oecumenische woensdagavondspers online, en de wekelijkse zondagsvieringen, eveneens online. Te vinden op onze website: www.huisvandominicus.nl.

En er is op het *World Wide Web* nog veel en veel meer te vinden. Waar het ons ook aan ontbreekt, in deze tijd, in ieder geval niet aan impulsen om nog eens goed in de spirituele spiegel te kijken.

Erik Borgman, lekendominicaan
voorzitter van de programmaraad van het Huis van Dominicus